

Posudek oponenta diplomové práce

Autor, práce: Jana Lehečková Neumannová: Československo-britské vztahy v letech 1945-1948 ve světle dokumentů MZV ČSR
 Vedoucí práce: doc. PhDr. Alena Míšková, Ph. D.
 Rok: 2015
 Rozsah: 114 stran včetně příloh

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	X			
Autor správně cituje.		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bc. Jana Lehečková Neumannová nazvala svoji diplomovou práci *Československo-britské vztahy v letech 1945–1948 ve světle dokumentů MZV ČSR*, což přesně odpovídá jejímu obsahu. Autorka tak již v názvu práce přiznává, že se zaměřila víceméně na jeden typ pramene, který pro toto období a tuto problematiku nebyl dosud v české historiografii příliš využíván. Text práce je vedle úvodu a závěru rozdělen do šesti kapitol. První dvě jsou

věnovány uvedení do problematiky a popisují cestu Československa ke spojení se Sovětským svazem v době druhé světové války a těsně po ní. Zatímco ve třetí a čtvrté kapitole jsou analyzovány československo-britské vztahy v letech 1945 a 1946, následující část je věnována hlavní diplomatické události roku 1947 v Československu – odmítnutí Marshallova plánu. Výkladovou část diplomové práce uzavírá kapitola o československo-britských vztazích od druhé poloviny roku 1947 do komunistického převratu v únoru 1948.

Již samotné vymezení diplomové práce víceméně určuje její pramennou základnu – autorka se soustředila na spisy Archivu ministerstva zahraničních věcí, částečně též báda v Masarykově ústavu (který ovšem nesprávně uvádí jako Archiv Ústavu Tomáše G. Masaryka). Heuristické práci Bc. Lehečkové Neumannové tudíž není co vytknout. Autorka však necituje některou odbornou literaturu, kterou by podle mého názoru pro celkový kontext používat měla. Pro pochopení prosovětské politiky Edvarda Beneše jsou klíčové studie Tomana Broda. Autorka by dle mého soudu měla také využívat dvě studie, které se věnují obdobným tématům – poválečným československo-americkým vztahům¹ a vnímání „třetí republiky“ ze strany amerických diplomatů². Z textu je bohužel patrné, že autorka ve druhé polovině práce již poněkud spěchala. Kupříkladu v kapitole o odmítnutí Marshallova plánu ze strany Československa tak klíčovou událost, jakou byla cesta vrcholných československých politiků do Moskvy, zmiňuje diplomantka pouze v poznámce pod čarou (s. 91), přičemž výrok Jana Masaryka, který je v kolektivní paměti české společnosti s touto cestou spojen, vůbec neuvádí. I přes tuto výtku považuji práci za velice přínosnou – kupříkladu zjištění, že Winston Churchill vystoupil v britském parlamentu s kritikou odsunu sudetských Němců z Československa, je poněkud překvapivé, i když má svoji logiku, neboť toto vystoupení bylo součástí kritiky vládnoucích labouristů ze strany opozice.

Práce je psána kultivovaným a odborným jazykem. Z hlediska formulačního bych nedoporučoval psát o československé politice jako o „naší“ politice a podobně. Je sice hezké, že se diplomantka identifikuje se svojí vlastí, nicméně v odborné práci by bylo namísto držet si spíše kritický odstup a psát i nadále o československé politice, i když to někdy může být ze stylistických důvodů mírně kostrbaté. Obdobně autorka na některých místech píše o Angličanech, ačkoliv má na mysli Brity. Dovolil bych si polemizovat s tvrzením, že SSSR nevyjádřilo pomoc Slovenskému národnímu povstání (s. 21) – Moskva povstání na Slovensku podpořila, na rozdíl od polského povstání ve Varšavě, které mělo jasný protikomunistický osten. Autorka též dle mého názoru přejímá některé mýty o jaltské konferenci, ačkoliv tyto stereotypy byly v českém prostředí v nedávné době zpochybněny Vítem Smetanou (s. 22). Polemizoval bych též s autorčinou hypotézou, že při překládání poselství Edvarda Beneše pro britského krále Jiřího VI. vynechal překladatel omylem větu o solidaritě s britským lidem v době druhé světové války (s. 32) – nedovedu si v této době představit ze strany pracovníků kanceláře prezidenta republiky takovou neprofesionalitu, možná zde autorka posuzovala tuto instituci z dnešního pohledu. Na straně 34 autorka píše o Churchillově rozchodu s konzervativci – na mysli má samozřejmě jeho vládní rozchod s labouristy.

I přes výše uvedené připomínky považuji diplomovou práci Bc. Jany Lehečkové Neumannové za nadprůměrnou a plně ji doporučuji k obhajobě.

Košice, 29. srpna 2015

PhDr. Petr Koura, Ph.D.

¹ FAURE, Justine: *Americký přítel*. Nakladatelství Lidové noviny, Praha 2006.

² LUKEŠ, Igor: *Československo nad propastí. Selhání amerických diplomatů a tajných služeb v Praze 1945-1948*. Prostor, Praha 2014.